

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 40

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΛΕΠΤ. 10

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12 προπληρωτέα καθ' Ἔξαμηνίαν.
» » Ἐξωτερικὸν Φραγ 20 « καθ' ἔτος.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΕΠΤ. 15

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1875.

Ἀξιότιμοί τινες βουλευταί, οὐχὶ περισσότεροι τῶν δύο ἢ τριῶν, ἔφεραν μεθ' ἑαυτῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας τῶν τὴν πρωτότυπον ἰδέαν ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῶν ἔσα λέγουσιν ἀπὸ τοῦ βήματος δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ τύπου, θεωροῦντες ὡς ἀσέβειαν καὶ αὐτὴν τὴν φωτογραφίαν τῆς προφορᾶς αὐτῶν. Τοῦς κυρίους τούτους ὁ «*Ἀσμοδαῖος*», μεταβαλλόμενος ἑκὼν εἰς Mr de la Palisse, ἀναγκάζεται νὰ πληροφορήσῃ ὅτι κατὰ παγκόσμιον ἔθιμον ὁ ἀνοίγων τὸ στόμα δημοσίᾳ ὑποβάλλει ἑαυτὸν, ὡς ὁ τυχὼν ὑποκριτῆς ἢ ἀοιδός, εἰς τὰ χειροκροτήματα καὶ τοὺς συριγμοὺς τοῦ κοινοῦ, πολὺ δὲ μᾶλλον ὅταν πληρόνεται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ ἀπασχολεῖ ἐπὶ ὀλοκλήρους ὥρας Βουλὴν, ἔχουσαν νὰ προνοήσῃ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν πληροῦντων διὰ τοῦ ἰδρώτος αὐτῶν τὸ ταμεῖον τοῦτο.

Καὶ ἄλλη τις ἀλλόκοτος γνώμη ἐπιφοιτᾷ ὑπὸ τοὺς πό-

λους ἢ τὰ φέσσια πολλῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ νομίζουσι δηλ. ὅτι ἐκλεγόμενοι ἀνταλλάττουσι καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγῶσι ποσότητά τινα ἐνάρηρου φωνῆς, ἵνα μὴ κατηγορηθῶσιν ὅτι δὲν κερδαίνουσιν εὐσυνειδήτως τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν. Κατὰ τοῦτο ἡ ὑπερβολὴ ζήλου τοῦς ἀπατᾷ. Οἱ βουλευταὶ οὐδὲν ὑποχρεοῦνται ἀπέναντι τῶν ἐκλογέων οὔτε ῥήτορες πάντες νὰ ἦναι, οὔτε εἰς συριγμοὺς νὰ ὑποβάλλωνται ἑσθίαις δὲν εἶναι, ἀλλὰ μόνον νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς τιμήσαντας αὐτοὺς διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀνάλογον ἀριθμὸν διορισμῶν, χάριτων εἰς ἐγκληματίας καὶ ἄλλων ὀφελιμμάτων. Οὕτως ὅλος περιττὸν εἶναι νὰ μαστίζωσι διὰ τῆς γλώσσης τῶν τὸν ἀέρα οἱ οὐδὲν ἔχοντες νὰ εἴπωσι. Νομίζομεν μάλιστα ὅτι καὶ ἂν, τυχόν, ἔχη τι νὰ εἴπῃ ἀξιότιμός τις ἐπαρχιώτης μὴ λαθὼν τὸ χάρισμα τοῦ λόγου, προτιμότερον ἤθελεν εἶναι νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἰδέαν του βρουμελιώτικα, δωρικὰ ἢ κεφαλονίτικα εἰς φίλον τοῦ τινος ἐκ τῶν ῥητόρων, ἐπιφορτίζων αὐτὸν νὰ τὴν ἐκθέσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος εἰς φωνὴν ἑλληνικὴν.

Ἄφου οἱ πλείστοι τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους ἐθυσίασιν τὴν πάτριον φωνὴν ἀντὶ τῆς ἀστυνείας, παραδεχθέντες διὰ τὸ ὁμοίμορφον τὴν φραγκικὴν στολὴν πιστεύομεν πολλῶ μᾶλλον πρέπον νὰ παραδεχθῶσι καὶ μίαν κοινὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον καὶ προφορὰν, σιωπῶντες μέχρις οὗ μάθωσιν αὐτὴν. Νομίζομεν ὅτι τὴν ὀρθότητά τῶν παρατηρήσεων τούτων θέλουσιν αἰσθανθῆ ἅπαντες οἱ τῶν ἐκθύμως συνηγορήσαντες ὑπὲρ τοῦ ἀκραίφνου ἐλληνισμοῦ κατὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον.

ΑΣΜΟΛΑΙΟΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἐίμαι ἀρχαῖος ὑπάλληλος τὴν πατρίδα ὑπηρετήσα πολυτρόπως, ὡς ἀλαταποθηκάριος, πρωτοκολλιστής, φύλαξ ἀρχαιοτήτων καὶ ἀπαριθμητῆς ζώων. Εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις ἐδαπάνησα εἰκοσιεπτὰ χρόνους τῆς ζωῆς μου, χωρὶς νὰ λογαριάσω τὰ κλοκαίρια, τὰς ἐξαμηνίας δηλ. ὅπου ἤμην παυμένος καὶ ἐθυσίαζα καὶ ἐκεῖνας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τρέχων δηλ. ἀπὸ ὑπουργοῦ εἰς ὑπουργὸν ἵνα λάβω θέσιν διὰ νὰ τὴν ὑπηρετήσω.

Ὡς ἀμοιβὴν τῶν ἀνωτέρω ἐκδουλεύσεων τὸ ἔθνος μὲ δίδει σύνταξιν δραχμᾶς τριάκοντα τέσσαρας τὸν μῆνα. Δὲν ἀναφέρω τοῦτο διὰ νὰ παραπονεθῶ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐνοήσητε ἔτι, ἂν καὶ δὲν μ' ἔμειναν παρὰ πέντε μόνον ὀδόντες, πάλιν καὶ αὐτοὶ δὲν ἔχουν περιττὴν τροφήν νὰ ἀλέσουν.

Τὴν κατοικίαν ἔχω χάρισμα εἰς τὴν ἀποθήκην ἐνὸς πατριώτου μου· ἐνδύματα φορῶ τὰ αὐτὰ πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν καὶ ὑποκείμεσον ἀλλάσσω μόνον τὴν κυριακὴν καὶ τὰς ἐθνικὰς ἐορτάς. Οὕτω κατώρθωσα νὰ μὴν ἀποθάνω τῆς πείνης. Περιττὸν ὅμως εἶναι νὰ προσθέσω ὅτι καθῶς, γεμάτη λεκάνη ἐκχειλίζει, ἂν προσθέσητε μίαν μόνον σταγόνα, οὕτω καὶ ἄνθρωπος τρώγων μαθηματικῶς μόνον ὅσον χρειάζεται διὰ νὰ ζήσῃ. ἀφεύκτως θὰ χαθῇ, ἂν ἀποκόψητε ἀπὸ τοῦ μετρημένου ἄρτου του καὶ ἓν μόνον ψιχίον.

Τοιαύτην ἀποκοπὴν εἰς ἐμὲ καὶ ὅσους εὐρίσκονται εἰς τὴν θέσιν μου, (καὶ δυστυχῶς δὲν εἶναι ὀλίγοι) ζητεῖ νὰ κάμῃ διὰ τοῦ νέου αὐτοῦ νομισματικοῦ συστήματος ὁ κ. Κεχαγιᾶς.

Ἀνέγνωσα τὸ φυλλάδιόν του, ἐξετίμησα τὴν σοφίαν του καὶ τὰς οἰκονομικὰς του γνώσεις, ἐθύμασα τὴν ὑπὲρ τοῦ πεντοφράγμου εὐγλωττίαν του, ἀλλ' ἀφοῦ τρὶς καὶ τετράκις ἔκαμα τὸν λογαριασμὸν, πάντοτε εὗρηκα ὅτι δι' ἐμὲ καὶ τοὺς ὁμοίους μου τὸ μόνον εὐεργέτημα τοῦ νέου συστήματος εἶναι ὅτι θὰ γλυτώσωμεν μίαν ὥραν ταχύτερα ἀπὸ τὰ βάρηνα τοῦ κόσμου τούτου, ἀποθνήσκοντες τῆς πείνης.

Μὴ γνωρίζων νὰ μετρῶ πέραν τῶν δέκα δακτύλων μου καὶ τῆς ὀλίγης μου συντάξεως, δὲν ἐπεμβαίνω εἰς ὅσα σοφὰ πράγματα λέγει τὸ φυλλάδιον περὶ συναλλάγματος, εὐρωπαϊκῆς συγκοινωνίας καὶ ἀγγλικῆς λίρας· διότι πλὴν τῆς ἀγνοίας μου ὅλα αὐτὰ μ' ἐνδιαφέρουν, ἐμὲ τὸν πτωχὸν, ὅσον οἱ ἀδάμαντες τοῦ Μογόλου. Τὸ μόνον νόμισμα πρὸς τὸ ὁποῖον ἔχω στενάς σχέσεις εἶναι ἡ δεκάρα. Δι' αὐτῆς ἐνεργῶ τὰς συναλλαγὰς μου, καὶ ἡ τύχη μου ταυτίζεται μὲ τὴν τύχην τῆς. Σύνταξιν λογαριάζω ὅτι ἔχω ὄχι τριάκοντα τέσσαρας δραχμᾶς, ἀλλὰ τριακοσίας τεσσαράκοντα δεκάρας, αἱ ὁποῖαι θὰ μείνουν μόνον τριακοσαίαι τρεῖς, ἅμα γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ κ. Κεχαγιᾶ.

Αἱ δεκάραι αὗται, ἂν καὶ ὀλιγώτεραι, δὲν θὰ γείνουν ἐκ τούτου μεγαλείτεραι. Κατὰ τὸ φυλλάδιον ὅμως ἡ δύναμις

αὐτῶν ἢ ἀνταλλακτικὴ θ' αὐξήσῃ καὶ δι' αὐτὰ τὰ πράγματα τὰ κοστίζοντα ὀλιγώτερον πεντάρας. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ὑποδιαίρεσις τοῦ χαλκίνου νομίσματος εἶναι δύσκολος, θὰ δίδονται περισσότερα πράγματα ἀντιστοιχοῦντα πρὸς ἀκέραιον πεντάλεπτον ἢ δεκάλεπτον: δώδεκα δηλ. ρεπάνια ἀντὶ δέκα καὶ ἐλαῖαι εἰκοσιοκτὼ ἀντὶ εἰκοσιπέντε.

Ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ δίκαιον ὁ κ. Κεχαγιᾶς διὰ τὰ ἐνοίκια, τὰ ρεπάνια καὶ τὰς ἐλαίας. Εἰς τὰ ἰδικά μου ὅμως καθημερινὰ ἐξοδα ὑπάρχουν συνήθως τὰ ἐξῆς, δύο καφεδες δεκάλεπτοι, δύο κουλοῦραι ἀνὰ πέντε λεπτὰ ἢ μία, τρία τσιγάρα μαλτέζικα τῶν πέντε λεπτῶν ἕκαστον, μία μαστίχη δεκάλεπτος, καθάρισμα τῶν ὑποδημάτων μου πέντε λεπτὰ καὶ ἄλλα τόσα διὰ τὴν «Ἐφημερίδα» τοῦ κ. Κορομηλά. Ἄλλὰ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἀναγωγῆς τοῦ ἀξιότιμου κ. Κεχαγιᾶ «τοῦ ὑπολογισμοῦ δηλ. πλειόνων πραγμάτων ἀντιστοιχοῦντων πρὸς ἀκέραιον τινα ἀριθμὸν χαλκίμων νομισμάτων», πρέπει, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῶ τὴν διαφορὰν τῶν δώδεκα ἑκατοστῶν δι' ἐκάστην δεκάραν, νὰ πίνω ἐξ μαστίχας δίδων πέντε νέας δεκάρας ἀντὶ ἐξ παλαιῶν, νὰ διατάσω τὴν μάγκαν νὰ καθαρῖζῃ ἐξάκις κατὰ σειρὰν τὰ ὑποδήματά μου ἀντὶ εἴκοσι πέντε λεπτῶν καὶ ν' ἀγοράζω ἀντὶ ἐνὸς ἐξ ἀντίτυπα τῆς «Ἐφημερίδος». Ἄλλὰ τότε τὸ φάρμακον τῆς ἀναγωγῆς, τὸ ὁποῖον προτείνει ὁ κ. Κεχαγιᾶς, καταντᾷ καὶ τοῦ νομισματικοῦ του συστήματος μᾶλλον θανατηφόρον.

Ἴσως μοὶ παρατηρήσετε, κ. Συντάκτα, ὅτι ὁ καφὲς, ἡ ἐφημερίς, ἡ μαστίχη καὶ τὸ καθάρισμα τῶν ὑποδημάτων δὲν εἶναι πράγματα ἀπολύτου ἀνάγκης καὶ δύναμαι νὰ ζήσω καὶ χωρὶς αὐτὰ μὲ ρεπάνια καὶ ἐλαίας. Ἄλλ' ἂν ἔχετε ὑπὸ τὸν ἀριστερόν σας μαστὸν καρδίαν καὶ ὄχι πέτραν, ἀποκριθῆτέ με ἐν συνειδήσει εἰς τοῦτο: εἶναι δίκαιον καὶ φιλόανθρωπον νὰ στερηθῶσι κατὰ τὰς τελευταίας των ἡμέρας τόσοι ἀπόμαχοι, δλόκληρον τὴν ζωὴν των δαπανήσαντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, τῶν ὑστερινῶν αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀπολαύσεων, καὶ νὰ μὴ δύνανται οὔτε ἓνα καφέ νὰ ροφήσωσιν, οὔτε δι' ἐνὸς βραχίου νὰ θερμανθῶσιν, οὔτε τί γίνεται ἐν τῇ πολιτείῃ ν' ἀναγνώσωσι, χωρὶς νὰ πληρώνουν φόρον δώδεκα τοῖς ἑκατὸν εἰς τὸ σύστημα τοῦ κ. Κεχαγιᾶ;

Ταπεινὸς δοῦλός σας
ΠΕΤΡΟΣ ΣΑΜΙΑΜΙΑΗΣ.

Σ Κ Ν Ι Π Ε Σ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ τῶν ναυτικῶν, ἐπισκεφθέντες τὸ ἐν Πειραιεὶ περιώνυμον πλοῖον ἔκριναν καλὸν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις τῆς Ἀνατολῆς νὰ παραγγελθῶσι διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον δύο τοιαῦτα μικρότερα θωρακωτά. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ παρ' ἡμῖν λόγιοι δὲν συμφωνοῦσι περὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ «Devastation», ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ ἐπὶ τὸ ἐμφαντικώτερον εἰς τὸ μὲν τούτων τὸ ὄνομα «Τσιγκρός» καὶ εἰς τὸ ἕτερον «Σερπιέρης»

* *